

Kristna
synskadades
förening

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 4, augusti 2021 | Årgång 113

Foto: Gunnar Sjödellius

ÄNTLIGEN!

- ETT LIVSLEVANDE LÄGER

Innehåll

Från verksamhetsledaren	s 2	Finska föreningen lägger ner	s 9
Hälsning från styrelsen	s 3	Vinnare i sommartävlingen	s 10
Referat Syskonbandets årsmöte	s 3	Uppskattade bokcirklar	s 11
På gång i höst	s 4	Sommarnovell blir höstminne	s 11
Med siktet inställt på nya äventyr	s 5	Boktips	s 12
Äntligen! Ett livslevande läger	s 7		

Från verksamhetsledaren

I sommar har jag läst P.O. Enquists bok om Lewi Pethrus och Pingströrelsen som han var med om att bygga upp och präglade. Boken heter "Lewis resa" och det blev en resa även för mig, en resa i historien, inte bara Pingströrelsens historia utan också en resa genom början av 1900-talets Stockholm. Det blev även en resa i fördjupad förståelse för den kyrka jag själv vuxit upp inom.

Med väckt nyfikenhet på Lewi och andra historiska karaktärer i boken sökte jag mer information och kom att lyssna på Lewi Pethrus sista predikan. Den höll han under Nyhemsveckan, som 90-åring, bara några månader innan han dog.

"En enda" är Lewis upprepade poäng i denna predikan. Denna storpredikant och en av 1900-talets mest kända svenskar. Han var ledaren för en explosionsartad väckelserörelse och även andra verksamheter som växte så det knakade både i Sverige och i världen. Han predikade i kyrkor och under kampanjer, för många tusentals personer, så var det även i Nyhem vid hans allra sista predikan. Lewi vill alltså understryka att det inte är massorna som spelar roll utan en och en, den enskilda människan som finner tro och livsvandrar med Gud.

Filadelfiaförsamlingen i Stockholm som han själv blev kallad till, ja trugad att komma till som pastor, hade då bara 29 medlemmar men ett par tusen några år senare. Medlemmarna tog en och en med sig en och en och församlingen växte. Fortfarande är det inte växandet i sig som är det viktiga, fastän det är lockande, utan det är den enda människan som spelar roll.

Detta är något jag och kanske även du vill ha i påminnande åtanke.

Kanske tillhör du liksom jag en liten församling där mindre än 50-talet, som mest, samlas för gudstjänst. Kanske tillhör du en förening eller något annat sammanhang som du önskar vore större. Du och jag som är medlemmar i Syskonbandet tillhör ett sammanhang som i vissa jämförelser är litet och i andra jämförelser stort.

Så som alla föreningar, kyrkor och rörelser finns det förstås en önskan att bli större, med flera goda syften som anledning. Skulle vi rätt som det är raskt bli större, då är det bra att påminna sig om Lewis ord om att det är den enda människan som är av vikt, så att vi inte blir fartblinda och glömmer den enda i mängden. Skulle vi bli mindre är det också bra att påminna sig om Lewis ord om att det är den enda människan som är av vikt, så att inte den räknas bort som obetydlig.

Du och jag får också påminna oss själva om att det under alla omständigheter är så att du och jag spelar roll. Gud vill inte ha gemenskap med oss människor i klump där vi tillsammans blir bara en massa. Bibeln säger oss att Gud älskar oss var och en och vill ha gemenskap med dig och med mig.

Tina Strömberg

Hälsning från styrelsen

Dagen efter årsmötet hade den nya styrelsen sitt konstituerande sammanträde. Årsmötet valde Lars-Ove Arnesson till ordförande på ett år. Marie Bergström är nu vice ordförande, och Sture Lyreskog är sekreterare och ekonomiansvarig. Den 29 juli hade vi vårt första ordinarie sammanträde efter årsmötet. Vi är delvis en ny styrelse; Tesfaye och Marie har ett år kvar på sina mandat och Madeleine blev omvald. Sture och jag, Lars-Ove, är nyvalda liksom ersättarna Enar och Calle.

Som vanligt finns det både stort och smått att hantera i en styrelse, vi ska även lära känna varandra.

Vi är väldigt glada att vi fick möjlighet att mötas till årsmöte på Yxnerum. Under årsmötet hördes också många röster som önskade en träff nu i höst, när vi till slut nödgades avlysa den nordiska konferensen som skulle hållits i september. Styrelsen är inte beredd att nu direkt boka in en träff i höst. Vi vill fundera lite till på det. Fortfarande finns en pandemi som kan bli mer påtaglig igen senare, även om många räknar med att det inte blir så svårt som under den gångna vintern och våren. Kanske vågar vi inbjuda

Referat Syskonbandets årsmöte 2021

Den 3 juli 2021 genomförde Syskonbandet sitt årsmöte på Yxnerum Hotell och konferens. Många var med på plats och några via Zoom.

Vi började med att be tillsammans för årsmötet och sedan pratade Jenny Näslund lite om sin tid som ordförande för Syskonbandet: att hon tycker det har varit bra och roligt att jobba med detta och hon tackade så mycket för tiden som har varit.

till en gemenskapshelg i norra Sverige runt adventstid. Men inget konkret i det här numret av tidningen.

Pandemin har gjort att det har anordnats digitala träffar som blivit mycket uppskattade. Några medlemmar som inte brukar komma till gemenskapshelger har deltagit i träffarna. Det finns fördelar med att vara på hemmaplan och inte behöva resa, och dessutom kunna välja hur mycket man vill delta. Så digitala arrangemang blir det också i fortsättningen för att samtala om Syskonbandets arbete och mötas kring Guds ord och för att helt enkelt umgås med varandra. Inbjudningar till digitala träffar och gemenskapsdagar på en viss plats kommer så snart vi har en klar planering.

Allt fler medlemmar kan vi kontakta via e-post. Om du har en sådan adress men inte meddelat Syskonbandet om detta så kontakta gärna kansliet. Det går också bra att höra av sig till styrelsen med synpunkter och idéer via e-post styrelsen@syskonbandet.se. Ni kan också kontakta ordförande på telefon 076-585 48 10.

Med tillönskan om en fin sensommar och höst.

Lars-Ove Arnesson, ordförande

Efter det var det upprop och röstlängden fastställdes till 28 medlemmar. Sedan öppnades själva årsmötet. Ordförande var denna gång Karin Hjalmarsson och sekreterare Erik Bondesson.

Det hade kommit en hel del hälsningar till årsmötet. Mötet hälsar till alla med ett bibelord, Kolosserbrevet 3:15-17:

"Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemningar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet. Låt

Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom och med all sin vishet. Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan. Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i Herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom.”

Sedan var det dags för parentation för de medlemmar som gått till fridens hem under 2019 och 2020. Det har också tillkommit en del nya medlemmar under dessa år.

Det blev diskussion kring frågan om styrelsen skulle få ansvarsfrihet för det gångna året. Årsmötet landade i att ge styrelsen ansvarsfrihet.

Sedan redovisades omröstningen om föreningens upplösning. Det hade inte kommit in så jättemånga röster, men av de röster som kommit in hade de flesta röstat nej till att föreningen ska upplösas. Det blev en livlig diskussion om denna

På gång i höst

Nu har du en ny chans att vara med i bokcirkel! Redan i september startar den första, på onsdagar 18.30-20.00. Även samtalsgruppen fortsätter på torsdagskvällar och öppnar upp för fler att vara med. Vi möts och samtalar över telefon så du kan vara med var du än befinner dig i Sverige. Finns önskan att det istället görs över Zoom så är också det möjligt.

Den Nordiska konferensen i september är tråkigt nog uppskjuten på grund av pandemin. Osäkerheten kring om det ska bli möjligt eller ej att resa enkelt mellan våra nordiska länder har sträckt sig över sommaren. Tidigare har det sagts att vi i ett sådant här läge styr om till en digital sammankomst men nu skjuts istället alltihop till 2022 för att då genomföra konferensen i sin helhet som det var tänkt på Åh stiftsgård.

fråga men alla var nöjda med resultatet att Syskonbandet får vara kvar.

Lars-Ove Arnesson är invald i styrelsen på två mandatår och även vald som ordförande på ett år. Madeleine Linder valdes som ordinarie ledamot på två år och Sture Lyreskog på ett års fyllnadsmandat. Enar Olsson fick platsen som förste ersättare och Carl-Gustav Olofsson andre ersättare efter en extra sluten omröstning i mötet. Gunnar Sjödelius valdes till revisor.

Det pratades en del om det internationella arbetet i föreningen och om hur våra systerföreningar i Norden och andra länder har det. På grund av pandemin har Syskonbandet inte kunnat göra någon resa till Tanzania som planerat under förra året, men vi hoppas på att kunna genomföra den någon gång under nästa år.

Therese Petersson

Vi planerar för en gemenskapshelg någonstans i landet under senhösten. Eventuellt blir det också syskonbands-träffar i digitalt format men det är i skrivande stund inte färdigplanerat.

Den lokala Syskonbandsträffen i Stockholm startar upp igen tisdagen den 5 okt klockan 14:00, med regelbundna träffar under hösten. Också i Göteborg kommer det bli lokal Syskonbandsträff. Annat som fortsätter löpande är Bönetelefonen, Syskontelefonen och Kontaktskapande jorden runt. Kanske blir det mer som händer, kanske har du en ny idé som kan bli verklighet i vår förening?!

Håll utkik på hemsidan där det uppdateras om vad som är på gång. Har vi en mejladress till dig så kommer mer information den vägen. Du är också alltid välkommen att höra av dig till oss på kansliet!

Med siktet inställt på nya äventyr

I en lägenhet i Örebro, mitt bland flyttkartongerna, möter vi David Lindberg för ett samtal om brytpunkterna på livets väg. Om bara några veckor flyttar David till Umeå för att påbörja ett nytt kapitel i sitt liv.

Det är en regnig augustidag i centrala Örebro. Jag ringer på hemma hos David Lindberg, i lägenheten som varit hans hem i bara ett år. David öppnar och bjuder mig glatt att stiga in.

– Det är lite rörigt, jag är ju på väg att flytta, ursäktar han sig medan vi går in och slår oss ner i soffan i vardagsrummet.

I Örebro har David bott sedan 2012 men säger att han inte hunnit bygga upp något större kontaktnät. Några år efter flytten blev hans fru Linnéa sjuk i ALS och hon och David tvingades sälja sin bostadsrätt som inte var tillgänglig för rullstol. David vårdade Linnéa i hemmet tills det inte längre fungerade och hon fick plats på ett äldreboende. Han berättar att ALS är en svår sjukdom, både som drabbad och som anhörig.

– Hela kroppen tar liksom slut, säger han. Örebro kommun ställde upp med hjälpmedel för att underlätta vardagen för David och Linnéa.

– Vårdpersonalen tyckte att jag skulle få vara make, inte vårdare, men det var också fint att få hjälpa henne. Det var som en osynlig kraft som gav mig styrka när det var tufft, säger David. Linnéa lämnade jordelivet på sommaren 2020.

Personligen har jag alltid förknippat David med glädje och optimism. Nu berättar han förvåningsfullt om den stundande flytten till Umeå och om den barn-

domsvän han fått kontakt med via Facebook.

– Vi skriver en del på messenger, det ska bli mycket roligt att få träffas och lära känna varandra mer.

David har många spännande upplevelser att berätta om, han har aldrig skyggt för nya utmaningar. 1989 flyttade han och Linnéa till Zanzibar i Tanzania för att bli missionärer.

– Vi kände Birgitta Karlsson som har arbetat bland synskadade i Tanzania. När det var dags för henne att åka hem hörde hon av sig och frågade om inte vi ville komma ner, säger David. I drygt två och ett halvt år bodde familjen på Zanzibar och arbetade på skolan som Birgitta hade startat. David undervisade i punkt-

skrift och Linnéa arbetade med att lära ut hantverk såsom att tillverka mattor och rep av kokosnötsfiber.

– Vi kallades för experter av våra tanzanianska kollegor, inte för att jag kände mig som någon expert precis, säger David med ett skratt. Han berättar att villkoren var tuffa för synskadade i området.

– När Birgitta kom ner fick hon börja med att leta reda på synskadade barn som gömts undan av sina familjer, så det var en svår situation. David säger att han kan längta tillbaka till tiden i Tanzania.

– Det var ett spännande äventyr. Vi lärde känna många fina människor som vi rest och hälsat på flera gånger sedan dess, säger han. Senast David var i Afrika var på en av Syskonbandets resor till Tanzania, ett fint minne som han gärna tänker tillbaka på.

Innan David och Linnéa flyttade till Tanzania gick David en termin på missionslinjen på Kaggeholms folkhögskola.

– Linnéa hade lite mer erfarenhet av mission, hon hade varit i Burundi i sin ungdom. Trots sin synnedsettnings upplevde David aldrig att han blev ifrågasatt i beslutet att flytta till Afrika. Församlingen i Dorotea gav sitt fulla stöd men saknade David och Linnéa när de åkte.

– Vi hade ju bott där hela livet och hade en roll i församlingen, säger han.

Som barn på 40-talet skickades David inte iväg till Tomtebodaskolan som de flesta andra synskadade barn på den tiden. I stället fick han gå i folkskola med sina kompisar.

– Mina föräldrar var i valet och kvalet om de skulle skicka iväg mig eller inte. Det var min läkare som tyckte att jag skulle få vara kvar hemma, han sa att: "vi provar", berättar David. Skolgången fungerade bra och det var mycket tack vare lärarna som gjorde allt de kunde.

– Jag hade fantastiska lärare, de ställde upp till och med på fritiden. En av dem bjöd hem mig till sig och hjälpte mig med matte och annat jag tyckte var svårt, säger David. På den tiden var det viktigt att lära sig peka ut svenska städer på kartan.

– Då skulle man gå fram och peka på en stor karta på väggen, men det var ju liksom kört när man ser dåligt, säger David.

Utanför fönstret har det slutat regna och solen tittar fram. Det börjar bli dags för mig att sela på hunden och ge mig ut igen. David säger att han precis skaffat ny iPhone och tycker det är lite ovanligt att inte ha en hemknapp.

– Skärmen gick sönder på den gamla. Jag var ute och gick på några klippor med familjen då ena foten plötsligt åkte ner i ett hål. Jag hade ju telefonen i fickan så det var den som fick ta smällen. Efteråt blev jag uppläxad av mina barn. Det hade ju kunnat gå illa, menade de.

Jag önskar David lycka till med flytten. Han säger att barnen kommer och hjälper honom så det kommer säkert gå bra.

*Isabelle Ulfsson
Foto: Jimmy Hillberg*

Äntligen! – Ett livslevande läger!

I början av juli kunde Syskonbandet äntligen genomföra de efterlängtda dagarna av årsmöte och gemenskap i Yxnerum, utanför Norrköping.

– Det var så härligt att träffas igen, säger Jenny Näslund.

Digitala lösningar i all ära men många medlemmar har uttryckt saknad efter det som är Syskonbandets kärna, nämligen gemenskapen, samtalen över middagsbordet på våra aktiviteter, det gemensamma musicerandet och utbytet av tankar. Men plötsligt händer det. I början av juli var den stora dagen inne: Syskonbandet kunde välkomna medlemmar till ett äkta, somrigt läger. Dagarna bjöd på bad, sol, musik och gemenskap, precis som det ska vara när

vår förening bjuder in till årsmötesdagar.

De flesta deltagarna kom på onsdagskvällen, till ett vackert och soligt Yxnerum. Efter en god middag samlades hela gänget för presentationsrunda och information om området. Totalt var det 41 personer på plats, ledsagare och familjemedlemmar inräknade. Temat för dagarna var frid. På torsdagen, efter frukost och morgonandakt, var det dags för Fredrik Lignell att hålla bibelstudium. Fredrik är pastor i Ryttargårdskyrkan i Linköping och vi har tidigare tipsat om hans bok Bottenkänning.

– Personligen kunde jag ha lyssnat på honom hela dagen. Han var lättlyssnad samtidigt som han hade ett stort djup, säger Jenny som tycker att bibeltimmen gick alltför snabbt.

Programmet för dagarna var ganska luftigt med tid för promenader, bad och spontant umgänge. På området fanns både pool och badsjö och eftersom vädret var vackert passade flera på att ta ett dopp. På torsdagskvällen berättade Lena Näslund, som är utbildad sjuksköterska, lite mer om hur kroppen reagerar på stress. Därefter fick deltagarna prova på en avslappningsövning. Under dagarna som följde blev det, förutom själva årsmötet, en del samtal om Syskonbandets framtid. Flera deltagare berättar att det fanns en underliggande känsla av oro som höll i sig tills årsmötet var genomfört och det stod klart att föreningen får finnas kvar. Samtalen var emellertid präglade av stor respekt för varandras åsikter och olikheter, diskussionerna var överlag sakliga och utan personangrepp.

På fredagen hade de som ville möjlighet att vara med i gudstjänstverkstad. Dagarna avslutades på söndagen med gudstjänst, lunch och hemfärd.

En av de som deltog för första gången var Gail Dressler. Tidigare har hon varit med på lokala träffar på Gotlandsgatan.

– Det var väldigt trevligt att få träffa folk från hela landet. Jag hade roligt, maten var god och vädret fint, säger hon. För Gail var lördagskvällens programpunkt "Öppen scen" en av höjdpunkterna. Tillsammans med Lena Johansson sjöng hon Pete Seeger's hit "Where have all the flowers gone", med Erik Bondesson på piano. Gail säger att det betyder mycket att få träffa andra med synned-sättning.

– Det är skönt att känna att man inte är ensam. Vi kan umgås och ha kul och komma bort från det vardagliga en liten

stund, säger hon.

Även den här gången valde några att delta på distans, en av dem var Eva Fridh. Hon hade planerat att åka till Yxnerum men blev förkyld lagom till avfärd.

– Det var jättesurt, jag hade sett fram emot det här i flera månader, att få träffa människor, på riktigt, säger hon. Men hon är glad över möjligheten att kunna delta digitalt.

– Det är en fantastisk service av Syskonbandet att erbjuda både distans och deltagande på plats. Det var lite strul med tekniken men oftast gick det ändå bra att hänga med.

Jenny bekräftar att tekniken inte alltid var på den rätta sidan.

– Vi har en del att lära om vi ska fortsätta med kombinationen fysiska och digitala träffar. Det funkade men det skulle kunna funka bättre, säger hon.

Isabelle Ulfsson

Nästan 75 år av verksamhet – nu lägger finska föreningen ner

Syskonbandets finska motsvarighet har fattat beslut om att lägga ner sin förening. De senaste åren har det varit svårt att hitta kandidater till styrelseposterna.

– Jag är ledsen, det var ett svårt beslut, säger Ari Talja, styrelseledamot och engagerad medlem.

Det var under det digitala årsmötet i april som Kristina Synskadades förening i Finland klubbade igenom beslutet om nedläggning. Det har varit en lång process och frågan har diskuterats under flera år. Redan 2017 genomfördes en omröstning om föreningens vara eller icke vara. Ari Talja är en av dem som förespråkade att avveckla, även om han för egen del tycker det är tråkigt att föreningen försvinner.

– En förening kan inte leva enbart på att den har en fin historia, säger Ari.

Under de senaste åren har verksamheten främst bestått av lokala träffar i Helsingfors med omnejd. Enligt verksamhetsberättelsen 2020 hade föreningen 128 medlemmar. 1947 när föreningen startades var engagemanget ett helt annat. Ari tror det kan ha att göra med att synskaderörelsen som helhet förändrats mycket, och delvis fragmenterats, under åren som gått.

– Förr gick man på samma blindskola, därefter samma yrkesskola. Man var med i samma föreningar och umgicks

privat. Nu är situationen en helt annan och det påverkar föreningslivet, säger han och tillägger att många vill vara med på aktiviteter men få vill ta ansvar.

– Det har varit svårt att få ihop en fungerande styrelse.

Något annat som påverkar är naturligtvis coronapandemin. Ari säger att det har varit svårt att fortsätta ha en meningsfull verksamhet på distans.

– De flesta av våra medlemmar är äldre och har svårt att behärska digital teknik.

Men när något avslutas öppnas också dörrar till något nytt. Ari berättar att det finns en hel del spännande projekt på gång i Finland.

– Pingströrelsens bokförlag kommer göra alla sina utgivningar i tillgängligt format, e-bok eller ljudbok, berättar han.

Satsningen är ett samarbete med den finska motsvarigheten till SRF. Inom Pingstkyrkans diakoniarbete finns en volontärgrupp som arrangerar läger för personer med synnedsättningar, Ari var själv med på ett sådant läger under sista veckan i juli i år.

Möjligheten att vara med på Nordiska konferensen kommer även den att kvarstå för våra finska vänner. Ännu är det oklart hur det kommer gå till rent praktiskt men Ari säger att det troliga är att en grupp av frivilliga får till uppgift att organisera deltagandet.

Isabelle Ulfsson

Vinnare i sommartävlingen

I förra numret av tidningen presenterade vi en liten tävling, Sommarord-bowling. Ni fick tio somriga ord där bokstäverna hamnat på fel plats. Nu är det dags att avslöja vem som vann.

Sommarens mästarklurare är: Siv Skoglund! Stort grattis önskar vi på Syskonbandet! Håll utkik i brevlådan efter priset.

Vilka var då de rätta svaren?
Här kommer facit:

1. NYCKELPIGA
2. JORDBUBBAR
3. FISKELYCKA
4. SKÄRGÅRDEN
5. SANDSTRAND
6. VANDRARHEM
7. UTEBASSÄNG
8. STUDENTBAL
9. GETINGSURR
10. HALLONLAND

Vi tackar Erik Bondesson för att vi fick använda denna tävling.

Uppskattade bokcirklar

Under året som gått har Syskonbandet anordnat bokcirklar som blivit populära bland medlemmarna. Sofie Sundin är en av dem som tycker det har varit givande, hon har varit med på alla bokcirklar som föreningen arrangerat.

– Framför allt tycker jag det är intressantare att läsa en bok när man får diskutera den med andra, säger Sofie. Hon tillägger också att det blir en slags gemenskap i att veta att flera läser samma kapitel som en själv.

– Vi läste en bok som hette ”Stairway to heaven” av Syster Sofie, den tyckte jag riktigt mycket om, säger hon.

Den senaste boken som lästes i bokcirkel hos Syskonbandet var ”Den som hittar sin plats tar ingen annans” av Tomas Sjödin. Sofie tyckte om även den men säger att den krävde en hel del koncentration.

– Jag brukar gå omkring och göra annat medan jag lyssnar på ljudböcker, tvätta eller fixa i köket. Med den här boken gick inte det, jag var tvungen att sätta mig ner och bara fokusera på boken. Det var rätt mycket teologiska resonemang i den så det gällde att hänga med, säger Sofie.

Bokcirkelarna hålls på distans och fungerar så att gruppen kommer överens om

hur mycket de ska läsa till nästa gång.

– Sedan läser alla i sin egen takt, säger Sofie. Hon berättar att hon själv haft en tendens att inte alltid läsa ut en påbörjad bok men i en bokcirkel blir det en annan sak.

– Det är motiverande att läsa ihop med andra och att se fram emot bokcirkelträffen, säger hon.

De böcker som nämns i texten finns tillgängliga på Legimus. Tomas Sjödens bok finns även på Storytel, inläst av författaren själv.

Isabelle Ulfsson

Sofie Sundin

Sommarnovell blir höstminne

I förra numret utlyste vi en novelltävling på temat förändring. Tyvärr har inga noveller kommit in så ni får en ny möjlighet.

Hösten närmar sig, även om det fortfarande är sommar kvar. Personligen tycker jag mycket om hösten, doften av fallna löv, av mogna äpplen och av fuktig jord. Hösten bär också på en känsla av att något nytt tar sin början.

Berätta för oss om ett höstminne, bra eller dåligt, spännande eller vackert i sin vardaglighet. Texten får vara högst 5000 tecken inklusive mellanslag.

Skicka in ditt bidrag till kansliet via e-post eller snigelpost, senast den 1 oktober.

Lycka till!

Isabelle Ulfsson

Boktips

Tina Strömberg tipsar om **Lewis resa** av Per Olov Enquist

Inläsare på Legimus: Bo Jonsson

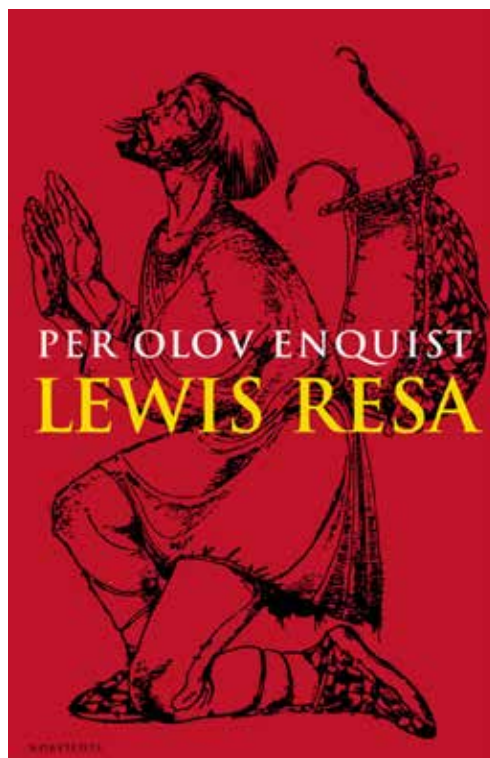
I romanform lär vi här känna den till en början något blygsamme predikanten Lewi Pethrus, som ansåg det sociala arbetet bland fattiga lika viktigt som den andliga spisen och tog lössen från matutdelningen med sig in till bönemötena. Han som senare kom att bli känd predikant, framstående ledare och grundare av bland annat svenska Pingströrelsen, LP-verksamheten, tidningen Dagen och nuvarande riksdagspartiet Kristdemokraterna.

Den andre historiske huvudkaraktären vi lär känna är den lidelsefulle, moraliskt tveksamme poeten och författaren Sven Lidman som när livet tycktes meningslöst fick en gudsupplevelse till omvändelse och blev storpredikant en period vid Lewis sida. Inte bara dessa mäns framgångar lär vi oss något om utan också om baksidor, tvister och maktkamp på andras bekostnad. Vi får en bild av 1900-talets stora väckelse som ledde till välfyllda nya frikyrkor och nya bönehus så gott som överallt, i synnerhet en bild

av Pingströrelsens uppkomst och utveckling men även en bild av arbetarrörelsen samt fattiga och rikas förhållanden under förra seklets första hälft.

En bok som rekommenderas för inblick i en rörelse oavsett om den är så gott som okänd för dig som läsare eller om du själv är en del av den. Kanske finns du någonstans i rörelsens svallvågor, boken kan då ge dig fördjupad förståelse.

Samtidigt ska man komma ihåg att detta är en roman där historiska personer och händelser blandas med fiktiva.

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46 5tr, 116 65 Stockholm

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95 E-post: kansliet@syskonbandet.se

eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Jenny Näslund

Redaktör: Isabelle Ulfsson

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7

Swish: 123 148 8220